

FORLAGET
EUDOR

**FRANK MADSEN
SUSSI BECH**

Gustav OG RAKET- BRODER 4 SKABET

BERIAH

Gustav OG RAKET- BRODERSKABET

1. GRØDZY NARSEKSPEDITION

Indhold:

- 7 STELLAS HEMMELIGHED!
- 14 TIE ELLER TALE?
- 17 EN FREMMED FLYTTER IND!
- 25 JAGTEN PÅ BERIAH!
- 33 EN SYRETYV BLIVER NAPPET!
- 41 MONSTRET I VÆRKSTEDET!
- 54 HELL BOYZ' FRYGTELIGE HÆVN!
- 57 HVOR ER GUSTAV?

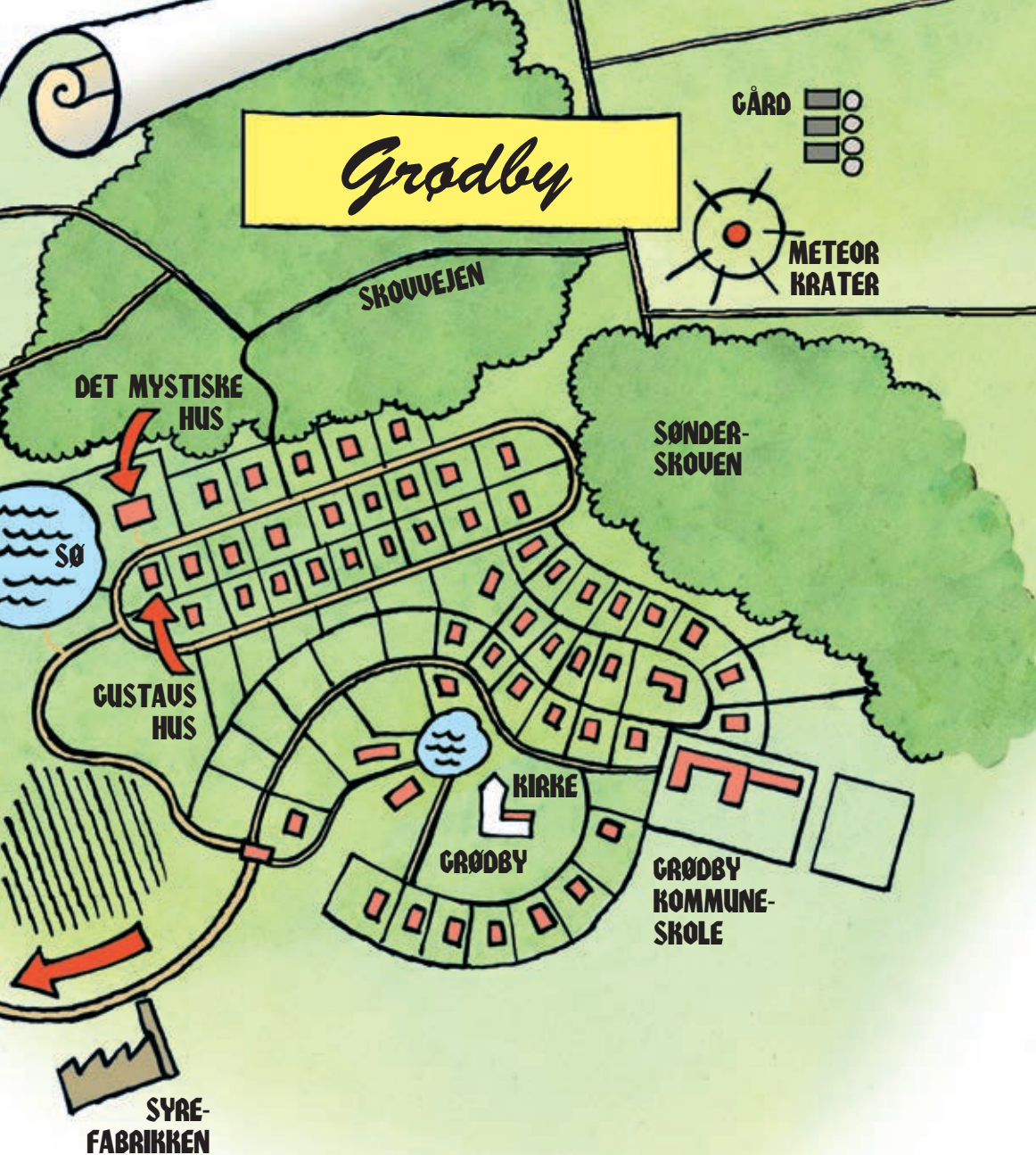
- 60 DE FØRSTE ROBOTTER
- 62 BYG DIN EGEN ROBOT

Gustav OG RAKET- BRODER SKABET

4

BERIAH

GUSTAU

11 år
Præsident for
Raketbroderskabet

ASTRID

7 år
Irriterende
lillesøster

KENNED

11 år
Præsident for
Hell Boyz

SIMON

11 år
Testpilot for
Raketbroderskabet

LAURITS

11 år
Prospect i
Hell Boyz

STELLA

Alder: Ukendt
Ny pige i
klassen
(NB! Lugter
godt)

BENJAMIN

10 år
Mekaniker for
Raketbroderskabet

NICKLAS

11 år
Prospect i
Hell Boyz

**ISABELLA-
VICTORIA**

11 år
Den smarteste
pige i Grødby
& nærmeste
omegn

MAGNUS

10 år
Chefforsker for
Raketbroderskabet

PATRICK

11 år
Prospect i
Hell Boyz

LOGBOG

Et meteor styrter ned på en mark i Grødby, og Gustav finder en mystisk sten, der bliver varm, når man gnider på den.

Militæret undersøger meteoret og opdager, at "meteoret" i virkeligheden er et rumskib. Men de holder det tophemmeligt.

De nye naboer, der er flyttet ind i huset overfor Gustavs, dukker uventet op til kaffe.

Da Stella og hendes far er gået igen, opdager Gustav, at stenen er byttet ud med en kopi, der går i opløsning efter få timer.

Gustav bliver vred og går over for at få sin sten igen!

*Gustav & Raketbroderskabet: Beriah
Bind 4 af i alt 10*

Skrevet af Frank Madsen. Illustreret af Sussi Bech
Copyright © Frank Madsen og Sussi Bech, 2015. All rights reserved.
Arbejdet er støttet med midler fra COPY-DAN tildelt af
Autorkontoen i Dansk Forfatterforening.

Kopiering fra denne bog er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst
mellem Undervisningsministeriet og COPY-DAN.

ISBN 978-87-998127-2-1 (trykt udgave)

ISBN 978-87-998127-8-3 (e-bogsudgave PDF)

ISBN 978-87-998127-9-0 (e-bogsudgave EPUB)

E-bogsudgave, marts 2016

Forlaget Eudor

www.eudor.dk (forlagsekspedition og onlinesalg)

Trykt hos Toptryk Grafisk, Gråsten.

Læs mere om Raketbroderskabet på www.eudor.dk/raket

»Hvis jeg fortæller dig en hemmelighed, lover du så, at du ALDRIG siger den til nogen?«

Stella havde slæbt Gustav med op ad trapperne til første sal. Væk fra kælderen, hvor hendes far, Igor og to røde arbejdsrobotter arbejdede på noget, der lignede et rumskib. Nu sad de øverst oppe på kvisten i det gamle hus. På Stellas værelse.

Stellas hud var helt grøn. Både i hendes ansigt og på armene. Men hun var stadig pæn, syntes Gustav. Og lugtede godt.

»Joeh ...« mumlede han. Hans hjerte hamrede helt vildt.

»Far og Igor og jeg er ikke fra dette solsystem. Vi er flygtet fra en planet i det stjernebillede, I kalder Orion,« sagde hun. »I en måned har vi holdt os skjult her på Jorden. Indtil vi fandt huset her. Far og Igor mente, det var det perfekte skjulested!«

Gustav spekulerede på, HVEM Stella og hendes far skjulte sig for. Men han havde helt tabt underkæben. I stedet fortsatte Stella med at fortælle, at deres plan havde været at bo i Grødby. Holde lav profil, arbejde, gå i skole. Håbe på, at deres forfølgere havde tabt sporet og opgivet at finde dem.

»Alt gik fint! Vi havde lært jeres sprog. Hacket kommunens personregister. Jeg havde fået skoletaske med skjult bund og 3D-printer. Men så kom 'meteornedslaget'. Og du fortalte klassen om den grønne 'sten', du havde fundet. Så vidste vi, at vores forfølgere var kommet hertil og snart ville finde os. Far og Igor fik travlt med at reparere vores rumskib!«

Nu havde Gustav fået stemmen tilbage:

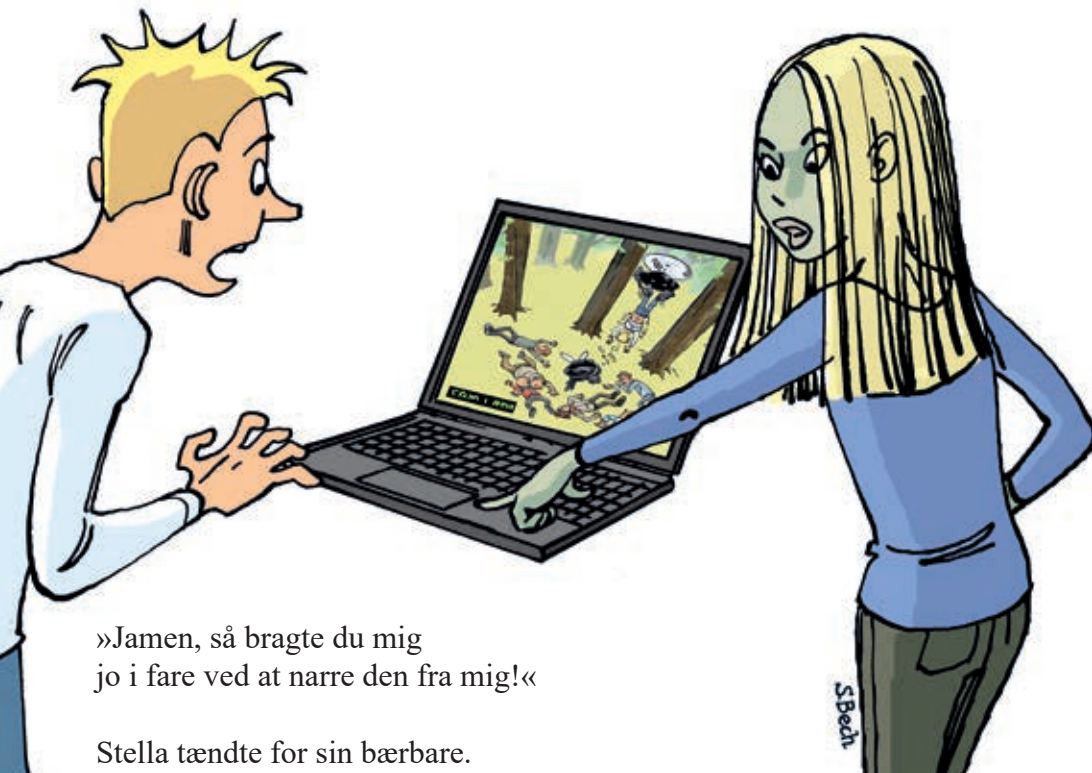
»Så VAR det altså dig, der huggede min sten og byttede den ud med en kopi!«

»Det var jeg nødt til,« sagde Stella. »'Stenen', som du kalder den, er en fotonprocessor. Den store Programmør lavede fem i alt. Hver har en særlig egenskab. Tilsammen giver de total kontrol over hele vores samfunds avancerede teknik. Min far og jeg har også én hver. Det var derfor, vi måtte flygte!«

»Hvilken egenskab havde den grønne sten? Og hvem tilhørte den?« Gustav ærgrede sig over at have været SÅ tæt på total magt uden at vide det.

»Den har evnen til at kontrollere al vores robotteknologi. Den tilhører Beriah, chefen for vores planets hemmelige politi. Han bærer den i et hul i sin kunstige kranieskal. Hvis han har tabt den, da hans rumskib styrtede ned, kan det kun betyde, at han blev hårdt såret. Men så snart han er kommet til hægterne, vil han begynde at lede efter os. Du har allerede prøvet at få besøg af hans forhørsrobotter, ikke? Det var den grønne 'sten', de var ude efter. Men da du gned den, aktiverede du fotonprocessoren på laveste niveau, så de ikke kunne gøre dig noget!«

»Jamen, så bragte du mig jo i fare ved at narre den fra mig!«

Stella tændte for sin bærbare.

»Jeg bad en af vores to arbejdsrobotter holde øje med dig og dine venner, mens den var ude og skaffe metal til vores rumskib! Selv om far sagde, jeg ikke måtte. Se!«

Skærmen viste robotens videooptagelser fra samme eftermiddag: Gustav kunne se sine kammerater ligge bevidstløse på skovbunden, mens to forhørsrobotter løftede ham op ved benene, så alting raslede ud af hans lommer! Men så kom arbejdsrobotens kraftige røde robotarme og gjorde det af med Beriahs ækle robotter. Det var altså derfor, Gustav og hans venner pludselig var faldet i søvn ude i skoven, og Gustav havde været helt øm og mørbanket, da han vågnede igen!

Gustav hoved var ved at sprænges af spørgsmål. Pludselig så han undersøgende på Stella:

»Øh ... har ... har DU så også en fotonprocessor i din hjerneskal?«

Stella tøvede et øjeblik. Så bøjede hun hovedet og lænede sig frem mod Gustav:

»Mærk selv efter!«

Gustav førte bævende hånden mod Stellas hoved. Han syntes næsten, han kunne høre sit hjerte hamre løs.

Så opdagede han, at de tunge bank kom nede fra hoveddøren!

»Min mor siger, Gustav skal hjem NU! Hans broccoli bliver kold!«

Gustav kunne høre sin lillesøster Astrid diskutere højlydt med Stellas far, der var kommet op fra kælderens.

»Din bror er her ikke! Gå hjem med dig!« sagde han.

Men så lød der små ivrige skridt på trappen efterfulgt af tunge trin og råb.

»Skynd dig! Tag min matematikbog!« hviskede Stella og smed en tung bog i maven på ham. Hun hev et kladdehæfte op af sin skoletaske. Hendes hudfarve skiftede tilbage til normal. Altså normal for jordboere.

I samme nu blev døren til Stellas værelse revet op:

»Haha! Hvad sagde jeg?« råbte Astrid triumferende. »De sidder og kysser!«

»Vel gjorde vi ej!« råbte Gustav vredt. Hans hudfarve skiftede hastigt til rød, hvilket var helt normalt. I hvert fald for Gustav.

Stellas far så strengt på Stella:

»Hvad laver han her? Du skulle jo holde vagt!«

»Gustav hjælper mig med mine lektier.« sagde Stella.

Gustav knugede Stellas matematikbog i sine svedige hænder.

»Jeg skal hjem nu! Min broccoli bliver kold!« sagde han.

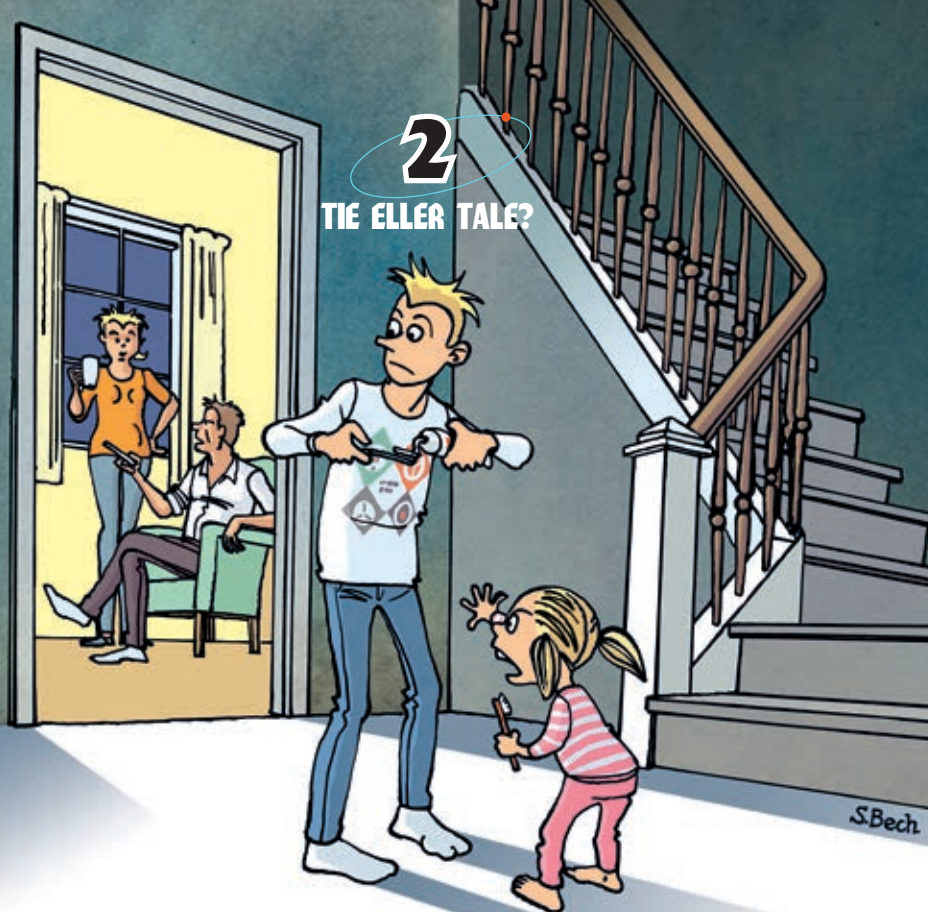
Han og Astrid løb ned ad trappen og forsvandt ud af huset.

Stellas far så længe
efter dem:

»Stella! Det er vigtigt, at du holder vagt, mens Igor og jeg arbejder. Du ved, hvad der står på spil. Hvis vores fjender finder os, inden vi er klar, går det ud over hele byen - også din ven, Gustav!«

2 TIE ELLER TALE?

Far var kommet tilbage fra genbrugspladsen.
 »Nu har politiet sat kameraer op,« sagde han til mor.
 »Næste gang, metaltvene slår til, så har vi dem!«

Gustav holdt inde med at børste tænder. Burde han fortælle, at metaltvene var Stella og hendes far? Eller burde han holde på Stellas hemmelighed, sådan som han havde lovet?

»Inden du klemmer al tandpastaen ud af tuben, må jeg så lige få noget?« spurgte Astrid og rev ham ud af hans tanker.

Astrid børstede sine
 bisser med raketfart,
 mens Gustav
 tøffede op på
 sit værelse.

Han kiggede
 over mod
 Stellas hus.
 Der var lys i
 hendes værelse
 øverst på kvisten.
 Han syntes, han
 kunne se nogen i vinduet. Stod hun også og kiggede efter ham?

Gustav sank en
 klump ved
 tanken om, at
 han måske
 snart havde
 set Stella
 for sidste
 gang.

Men hvis man nu fangede ham Beriah, så behøvede Stella og hendes far måske ikke at flygte? Så kunne de blive boende her! I morgen ville Gustav cykle ud og se, om han kunne finde nogle spor efter ham. Måske ville Stella med. Han blev straks i bedre humør og lagde sig for at sove. Men først sikrede han sig lige, at vinduet var forsvarligt lukket og haspet!

Idet han kastede et blik ud i mørket, var det et øjeblik, som om han kunne ane skygger, der bevægede sig i den mørke skov.

Men det var nok bare indbildning.

3 EN FREMMED FLYTTER IND!

Søndag morgen. Gustavs fysiklærer, Dynamit-Jens, havde siddet længe oppe og kigget stjerner. Det havde han også gjort, da han var udstationeret i Afghanistan. Stjernerne virkede så beroligende på ham. Han forestillede sig, at verden derude var et fredeligere sted end her på Jorden.

Nu var Dynamit-Jens i gang med at rette fysikrapporter. Han havde sit eget system, der sikrede, at han samtidig fik motion. »Man kan lige så godt forene det nyttige med det behagelige,« som han plejede at sige. Hver gang en elev havde lavet en fejl, tog han 10 armbøjninger.

Dynamit-Jens var
bomstærk!

